

การเปรียบเทียบความแตกต่างของศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์

The Comparison Differences of the Potential of Agrotourism Management of Homkhajorn Farm at Suphanburi Province Classified by Demographic Factors

Research Articles

บทความวิจัย

รุ่งโรจน์ เย็นชัยพฤกษ์ RUNGROJ YENCHAIYAPRUEK

พรารธิมา ศรีระทุ PROUDTEEMA SRIRATU

พรภัทร อินทรพรพัฒน์ PHONPHAT INTARAVORRAPHAT

มงคล เทียมถนอม MONGKOL TIAMTANOM

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต Faculty of Management Science, Suan Dusit University

โรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต School of Tourism and Hospitality Management, Suan Dusit University

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต Faculty of Management Science, Suan Dusit University

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี Faculty of Management Science, Dhonburi Rajabhat University

Corresponding Author E-mail.; rungroj_yen@dusit.ac.th

Article history

Received: 3 July, 2024 | Revised: 12 January 2025 | Accepted: 14 January, 2025

| Available Online: 15 January, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี และ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยสวนดุสิต นักศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สถิติค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วย 1) ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านการกำหนดแผนบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ 3) ด้านการจัดการด้านความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว 4) ด้านการจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว 5) ด้านการยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ 6) ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว 7) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) ด้านการบำรุงรักษาระบบ

สาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว 9) ด้านการส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และ 10) ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว โดยภาพรวมทุกด้านค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D.= 0.79) รองลงมา คือ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.81) และ ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.97$, S.D.= 0.80) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.86$, S.D.= 0.83) นอกจากนี้ ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ยกเว้น ตัวแปรด้านรายได้ ที่ไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบความแตกต่าง; ศักยภาพการบริหารจัดการ; การท่องเที่ยวเชิงเกษตร; หอมขจรฟาร์ม; หลักธรรมาภิบาล

Abstract

The objectives of this research were to: study the management potential of an agro-tourism destination of Homkhajorn farm and compare the differences of the potential of agrotourism management of Homkhajorn Farm at Suphanburi province classified by demographic factor. The quantitative research was applied for this research. The population and sample were consisted of 400 respondents from Suan Dusit University personnel, students, tourism business operators, tourists, communities, and government agencies. The research tool was a questionnaire set. The statistics used were mean, standard deviation, percentage, t-test and One-way analysis of variance.

The results showed that level of opinions about the management potential of an agro-tourism destination of Homkhajorn farm, Suphanburi province 1) Organizational management structure and tourist attraction development plan. 2) Setting up a systematic area management plan. 3) Safety management for tourists. 4) Waste management in tourist attractions. 5) Acceptance, and cooperation with surrounding communities 7) Conservation of natural resources and the environment 8) Maintenance of public utilities and resources Tourism 9) Sales promotion Add value and develop agricultural products and 10) Advertising and public relations of tourist attractions. Overall, the mean score across all dimensions was high. ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= 0.82). When considered individually, the highest mean was found for waste management in tourism areas ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.79), followed by conservation of tourism resources and the environment ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.81) and organizational management structure and tourism development plan ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.80). The dimension with the lowest mean score was marketing promotion, value addition, and agricultural product development ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.80). Furthermore, the differences of tourist demographic characteristics had different levels of opinion towards the management potential of an agro-tourism destination of Homkhajorn farm, Suphanburi province with the significance level of 0.05 in every aspects such as gender, age, level of education, and occupation; except, the income aspect did not.

Keywords: Comparison Differences; Potential of Management; Agrotourism; Homkhajorn Farm; Good Governance

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro-tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางด้านการเรียนรู้วิถีเกษตรกรรมของชาวชนบท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิตวัฒนธรรมประเพณีและเป็นการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เกิดประโยชน์ก่อให้เกิดรายได้ต่อชุมชนและตัวเกษตรกร การท่องเที่ยวเชิงเกษตรจะเป็นการอนุรักษ์ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและผลกระทบต่อสภาพสิ่งแวดล้อม สำหรับประเทศไทยการท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังเป็นแนวทางการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้และยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร โดยเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและกระจายความเจริญไปยังพื้นที่ชนบท นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรยังเอื้อต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (sustainable development) ด้วยการส่งเสริมให้ชุมชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ควบคู่กับการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นสู่คนรุ่นหลัง

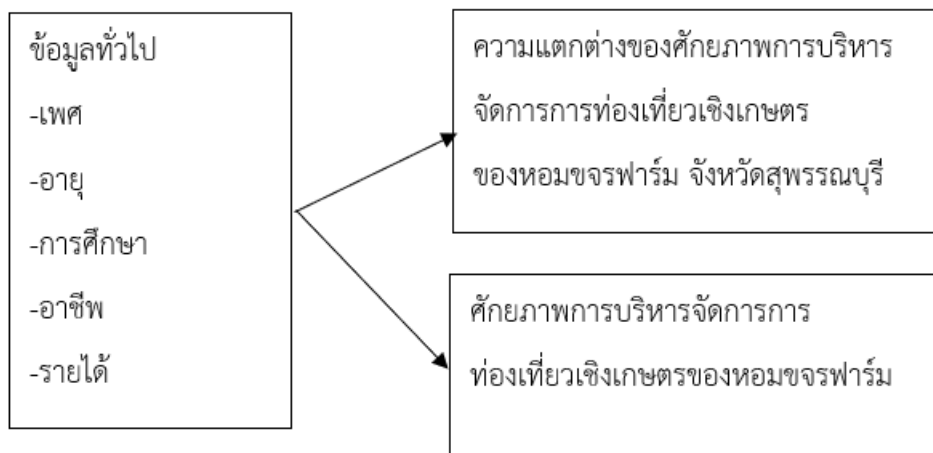
หอมขจรฟาร์ม เป็นโครงการที่อยู่ในวิทยาเขต จังหวัดสุพรรณบุรี ของมหาวิทยาลัยสวนดุสิตที่ได้พัฒนาและต่อยอดมาจาก “โครงการแปลงสาธิตเกษตรปลอดภัยอัจฉริยะ” ซึ่งใช้พื้นที่ของวิทยาเขตสุพรรณบุรี บนเนื้อที่กว่า 50 ไร่ เพื่อสนับสนุนเกษตรกรรมในพื้นที่ จ.สุพรรณบุรี โดยนำองค์ความรู้จากงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของมหาวิทยาลัย ถ่ายทอดยังเกษตรกรในชุมชน ส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัย โดยโครงการดังกล่าวได้ทำความร่วมมือกับจังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี อย่างเป็นรูปธรรมปัจจุบัน (Sentangsedtee Online, 2018) นอกจากนั้นแล้ว หอมขจรฟาร์มยังต้องการที่จะยกระดับให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร แต่ก็ยังประสบปัญหาในหลายด้านเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เช่น นักท่องเที่ยวที่มาเยือนอาจต้องการกิจกรรมเชิงประสบการณ์ที่มากกว่าแค่เยี่ยมชม อาทิ การเก็บผลผลิตหรือทำเวิร์กช็อป (workshop) เรียนรู้ด้านการเกษตร ซึ่งในปัจจุบันยังมีจำนวนกิจกรรมไม่มากพอหรือการเข้าถึงข้อมูลของนักท่องเที่ยวยังมีข้อจำกัด ทำให้หอมขจรฟาร์มยังไม่เป็นที่รู้จักในวงกว้าง ขาดช่องทางประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย เป็นต้น

ดังนั้น คณะวิจัยจึงเห็นความสำคัญในการศึกษาการเปรียบเทียบศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์ โดยผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการเสนอแนะและพัฒนาหอมขจรฟาร์มไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในการนำไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของจังหวัดสุพรรณบุรี และประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานี้มีพื้นที่การวิจัย คือ หอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับหอมขจรฟาร์ม ได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยสวนดุสิต นักศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 400 คน เนื้อหาของการศึกษานี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ที่มีต่อศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยใช้กรอบแนวคิดของเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามแนวทางกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นแนวทางในการเสนอแนะและพัฒนาหอมขจรฟาร์มไปสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ทั้งนี้ดำเนินการศึกษาและเก็บข้อมูลระหว่างเดือน ตุลาคม 2565 ถึงเดือนกันยายน 2566

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology)

ประชากร ประกอบด้วย ประชากรที่เป็นประชาชนที่อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 835,360 คน (National Statistical Office, 2021) ได้แก่ บุคลากรมหาวิทยาลัยสวนดุสิต นักศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย บุคลากรมหาวิทยาลัยสวนดุสิต นักศึกษา ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว ชุมชน และหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 400 คน ประเมินการใช้ตารางสุ่มตัวอย่างของ เครซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p 606) ทำการการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) ตามพื้นที่ที่เก็บข้อมูล พ.ศ. 2565

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ และเติมคำในข้อคำถามปลายเปิด จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นของท่านต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ตามแนวทางกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย 10 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว 2) ด้านการกำหนดแผนบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ 3) ด้านการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว 4) ด้านการจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว 5) ด้านการยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ 6) ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว 7) ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 8) ด้านการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว 9) ด้านการส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และ 10) ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว จำนวน 35 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นการเติมคำในข้อคำถามปลายเปิด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยไปทำการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรง พบว่า เพื่อให้เครื่องมือที่สามารถวัดได้ตรง (Validity) และครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยจึงให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว จำนวน 3 คน พิจารณาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60-1.00 นอกจากนั้นยังปรับตามข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการปรับภาษา การปรับลดจำนวนข้อ และการเขียนข้อคำถามตามนิยามศัพท์เฉพาะตามผู้เชี่ยวชาญอีกด้วย หลังจากนั้น นำเอาแบบสอบถามที่ได้ปรับแก้ไขแล้วไปทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคอัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ทั้งนี้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามในการศึกษาในครั้งนี้เท่ากับ 0.924 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (0.75) แบบสอบถามจึงระดับความเที่ยงสูงมากเพียงพอ (Coolican, 2004)

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์สถิติค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ซึ่งกำหนดความคิดเห็น ดังนี้

เกณฑ์	ความหมาย
4.21-5.00	มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด
3.41-4.20	มีความคิดเห็นในระดับมาก
2.61-3.40	มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง
1.81-2.60	มีความคิดเห็นในระดับน้อย
1.00-1.80	มีความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป และความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป กลุ่มตัวอย่าง (n) ของการศึกษานี้มีจำนวน 400 คน จากผลการศึกษาปรากฏว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จำแนกตามเพศ อันดับ1 ได้แก่ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.75 และรองลงมาเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.25 จำแนกตามอายุ อันดับที่ 1 ได้แก่ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.80 อันดับที่ 2 ได้แก่ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.30 อันดับที่ 3 ได้แก่ น้อย 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.80 ตามลำดับ จำแนกตามระดับการศึกษา อันดับที่ 1 ได้แก่ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 58.25 อันดับที่ 2 ได้แก่ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 35.75 อันดับที่ 3 ได้แก่ สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.00 ตามลำดับ จำแนกตามอาชีพ อันดับที่ 1 ได้แก่ รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 16.00 อันดับที่ 2 ได้แก่ รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 15.30 อันดับที่ 3 ได้แก่ นักศึกษา เป็นร้อยละ 13.50 ตามลำดับ จำแนกตามรายได้ครอบครัวต่อเดือน อันดับที่ 1 ได้แก่ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท และคิดเป็นร้อยละ 55.00 อันดับที่ 2 ได้แก่ 15,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.25 อันดับที่ 3 ได้แก่ 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.50 ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อ 1 ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี

รายละเอียด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
1.ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว			
1. หอมขจรมีผลผลิตทางการเกษตร เช่น เมล่อน วานหางจระเข้ เป็นต้น	4.15	0.79	มาก
2. หอมขจรมีแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน	3.99	0.81	มาก
3. หอมขจรมีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน	3.91	0.79	มาก
4. หอมขจรมีระบบการบริหารจัดการงานในส่วนต่างๆ	3.84	0.82	มาก
2.ด้านการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ			
1. หอมขจรมีพื้นที่สำหรับทำการทำเกษตรอย่างชัดเจน	4.11	0.78	มาก
2. หอมขจรมีพื้นที่สำหรับใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยว	4.01	0.76	มาก
3. หอมขจรมีถนนและลานจอดรถเพียงพอ	3.80	0.84	มาก
4. หอมขจรมีความพร้อมในการติดต่อสื่อสารกับภายนอก เช่น สัญญาณ WIFI 5G	3.77	0.84	มาก
3.ด้านการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว			
1. หอมขจรมีความพร้อมในการจัดการเวรยาม	3.95	0.82	มาก
2. หอมขจรมีความพร้อมทางการรักษาพยาบาลเบื้องต้น กรณีที่นักท่องเที่ยวเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย	4.02	0.83	มาก
3. หอมขจรมีความพร้อมในการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การอพยพ เส้นทางหนีไฟ	3.85	0.82	มาก
4. หอมขจรมีไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างทั่วถึงเพื่อความปลอดภัย	3.92	0.84	มาก
4.ด้านการจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว			
1. หอมขจรมีการจัดทำแหล่งกำจัดขยะ และสิ่งปฏิกูลต่างๆ	4.07	0.79	มาก
2. หอมขจรมีระบบกำจัดน้ำเสีย	4.00	0.76	มาก
3. หอมขจรมีการกำจัดมลพิษในอากาศ เช่น การพ่นละอองน้ำ	4.05	0.83	มาก

5.ด้านการยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ			
1. หอมขจรมีส่วนร่วมในวิสาหกิจชุมชนของท้องถิ่น	3.83	0.84	มาก
2. หอมขจรมีการอนุรักษ์ รักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่น	4.02	0.83	มาก
3. หอมขจรมีการจ้างงานกับคนในชุมชนท้องถิ่น	3.83	0.85	มาก
6.ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว			
1. หอมขจรมีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว เช่น กับบริษัทท่องเที่ยว	3.94	0.86	มาก
2. หอมขจรมีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นในท้องถิ่น	3.90	0.79	มาก
3. หอมขจรมีการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชน	3.80	0.86	มาก
7.ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม			
1. หอมขจรมีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้	4.16	0.80	มาก
2. หอมขจรมีการผลิตสินค้าทางการเกษตรที่ปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม	4.15	0.81	มาก
3. หอมขจรมีผลิตสินค้าทางการเกษตรที่ได้รับมาตรฐานระดับชาติ	3.77	0.82	มาก
8.ด้านการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว			
1. หอมขจรมีการดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี	3.94	0.84	มาก
รายละเอียด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
2. หอมขจรมีการดูแลรักษาระบบถนน ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์	3.88	0.80	มาก
3. หอมขจรมีภูมิทัศน์ที่เป็นมิตรต่อการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม	4.14	0.81	มาก
4. หอมขจรมีน้ำประปาที่สะอาด และเพียงพอในการให้บริการ	3.83	0.85	มาก
9.ด้านการส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร			
1. หอมขจรมีการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เช่น ครีมห้างผิว ครีมห้างแดง เป็นต้น	4.03	0.75	มาก
2. สินค้าของหอมขจรมีหลากหลายที่แสดงถึงรายละเอียดของสินค้าที่บรรจุภัณฑ์อย่างชัดเจน	3.93	0.81	มาก
3. สินค้าของหอมขจรมีบรรจุภัณฑ์ที่ดึงดูด และสร้างความสนใจในการซื้อสินค้า	3.80	0.84	มาก
4. หอมขจรมีสินค้าที่จำหน่ายในระดับชาติ	3.69	0.90	มาก
10.ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว			
1. หอมขจรมีช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้าที่หลากหลาย อาทิ การขายตรง Facebook Line Instagram เป็นต้น	3.89	0.82	มาก
2. หอมขจรมีสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายประเภทสำหรับให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว เช่น แผ่นพับ ป้ายโฆษณา สื่อออนไลน์ पोสเตอร์ นิทรรศการ และวีดิทัศน์ เป็นต้น	3.89	0.76	มาก
3. หอมขจรมีบุคลากรที่มีความสามารถในการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของหอมขจร	3.85	0.84	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี แบ่งเป็น

ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพของหอมขจรฟาร์ม ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีผลผลิตทางการเกษตร เช่น เมล่อน วานหางจะเข้ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.15$, S.D.= 0.79) หอมขจรมีแผนการตลาดด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.81) หอมขจรมีโครงสร้างองค์กรที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.91$, S.D.= 0.79) และหอมขจรมีระบบการบริหารจัดการงานในส่วนต่างๆ ($\bar{X} = 3.84$, S.D.= 0.82)

ด้านการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพของหอมขจรฟาร์ม ด้านการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีพื้นที่สำหรับทำการทำเกษตรอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.15$, S.D.= 0.79) หอมขจรมีพื้นที่สำหรับใช้ประโยชน์ทางการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.81) หอมขจรมีถนนและลานจอดรถเพียงพอ $\bar{X} = 3.91$, S.D.= 0.79) และ หอมขจรมีความพร้อมในการติดต่อสื่อสารกับภายนอก เช่น สัญญาณ WIFI 5G ($\bar{X} = 3.84$, S.D.= 0.82)

ด้านการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการจัดการความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีความพร้อมในการจัดการเวรยาม ($\bar{X} = 3.95$, S.D.= 0.82) หอมขจรมีความพร้อมทางการรักษาพยาบาลเบื้องต้น กรณีที่นักท่องเที่ยวเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= 0.83) หอมขจร มีความพร้อมในการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เช่น การอพยพ เส้นทางหนีไฟ ($\bar{X} = 3.85$, S.D.= 0.82) และหอมขจรมีไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างทั่วถึงเพื่อความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= 0.84)

ด้านการจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีการจัดทำแหล่งกำจัดขยะ และสิ่งปฏิกูลต่างๆ ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.79) หอมขจรมีระบบกำจัดน้ำเสีย ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.76) และ หอมขจรมีการกำจัดมลพิษในอากาศ เช่น การฟ่นละอองน้ำ ($\bar{X} = 4.05$, S.D.= 0.83)

ด้านการยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีส่วนร่วมในวิสาหกิจชุมชนของท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.84) หอมขจรมีการอนุรักษ์ รักษา วัฒนธรรมของท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= 0.83) และ หอมขจรมีการจ้างงานกับคนในชุมชนท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.85)

ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีเครือข่ายทางการท่องเที่ยว เช่น กับบริษัทท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= 0.86) หอมขจร มีการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.90$, S.D.= 0.79) และ หอมขจรมีการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชน ($\bar{X} = 3.80$, S.D.= 0.86)

ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ ($\bar{X} = 4.16$, S.D.= 0.80) หอมขจรมีการผลิตสินค้าทางการเกษตรที่ปลอดภัยกับสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.16$, S.D.= 0.81) และ หอมขจร ผลิตสินค้าทางการเกษตรที่ได้รับมาตรฐานระดับชาติ ($\bar{X} = 3.77$, S.D.= 0.82)

ด้านการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยว พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภคและทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีการดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำสำหรับนักท่องเที่ยวเป็น

อย่างดี ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= 0.84) หอมขจรมีการดูแลรักษาระบบถนน ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.80) หอมขจรมีภูมิทัศน์ที่เป็นมิตรต่อการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.81) และหอมขจรมีน้ำประปาที่สะอาด และเพียงพอในการให้บริการ ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.85)

ด้านการส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร เช่น ครีมบำรุงผิว ครีมกันแดด เป็นต้น ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.75) สินค้าของหอมขจรมีผลลัพท์ที่แสดงถึงรายละเอียดของสินค้าที่ บรรจูกฎอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.93$, S.D.= 0.81) สินค้าของหอมขจรมีบรรจุภัณฑ์ที่ดึงดูดและสร้างความสนใจในการซื้อสินค้า ($\bar{X} = 3.80$, S.D.= 0.84) และหอมขจรมีสินค้าที่จำหน่ายในระดับชาติ ($\bar{X} = 3.69$, S.D.= 0.90)

ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ หอมขจรมีช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้าที่หลากหลาย อาทิ การขายตรง Facebook Line Instagram เป็นต้น ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.82) หอมขจรมีสื่อประชาสัมพันธ์ที่หลากหลายประเภทสำหรับ ให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวเช่น แผ่นพับ ป้ายโฆษณา สื่อออนไลน์ पोสเตอร์ นิทรรศการ และวีดิทัศน์ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.89$, S.D.= 0.76) และ หอมขจรมีบุคลากรที่มีความสามารถในการประชาสัมพันธ์ผลลัพท์ของหอมขจร ($\bar{X} = 3.85$, S.D.= 0.84)

สรุป ผลการวิเคราะห์การบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการของหอมขจรฟาร์ม ด้านการจัดการของเสียในแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวมสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$, S.D.= 0.79) รองลงมา ได้แก่ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.03$, S.D.= 0.81) อันดับสาม ได้แก่ ด้านโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรและแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.97$, S.D.= 0.80) และน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการขาย เพิ่มมูลค่าและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ($\bar{X} = 3.86$, S.D.= 0.83)

วัตถุประสงค์ข้อ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้ตาราง ANOVA

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
เพศ	ระหว่างกลุ่ม	22.656	75	.302	1.275*
	ภายในกลุ่ม	76.781	324	.237	
	ผลรวม	99.438	399		
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	176.026	75	2.347	1.764***
	ภายในกลุ่ม	431.171	324	1.331	
	ผลรวม	607.197	399		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	38.584	75	.514	1.526***
	ภายในกลุ่ม	109.213	324	.337	

	ผลรวม	147.798	399		
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	491.460	75	6.553	1.263*
	ภายในกลุ่ม	1681.300	324	5.189	
	ผลรวม	2172.760	399		
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	66.775	75	.890	1.192 ^{ns}
	ภายในกลุ่ม	241.923	324	.747	
	ผลรวม	308.698	399		

กำหนดให้ * ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ** ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 *** ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตารางที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของหอมขจรฟาร์มจังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกข้อ ยกเว้นตัวแปรรายได้ มีรายละเอียดดังนี้

เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบที จะได้ว่าเพศที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ($t = 1.275$, $sig = 0.079$)

เปรียบเทียบความแตกต่างของอายุที่มีต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบเอฟ จะได้ว่าอายุที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($F = 1.764$, $sig = 0.000$)

เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการศึกษาที่มีต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบเอฟ จะได้ว่าระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($F = 1.526$, $sig = 0.007$)

เปรียบเทียบความแตกต่างของอาชีพที่มีต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบเอฟ จะได้ว่าอาชีพที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 ($F = 1.263$, $sig = 0.088$)

เปรียบเทียบความแตกต่างของรายได้ที่มีต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบเอฟ จะได้ว่ารายได้ที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน ($F = 1.192$, $sig = 0.153$)

อภิปรายผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการประเมินด้านการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ของ Office Ministry of Tourism and Sports. (2019, Journal of Service and Thai

Tourism. 14(1); 35-37) ที่ได้กำหนดแนวทางประเมินการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร 4 ด้าน ได้แก่ ด้านศักยภาพการบริหารจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร ด้านศักยภาพการให้บริการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และด้านศักยภาพการดึงดูดใจของแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร โดยในที่นี้พิจารณาเฉพาะด้านการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรมาทำการวิจัยที่ผลการวิจัยพบ หอมขจรฟาร์ม มีศักยภาพในหลายด้าน แต่การบริหารจัดการที่ขาดหลักคุณธรรมและจริยธรรมอาจนำไปสู่ปัญหาการทุจริตหรือความไร้ประสิทธิภาพ จึงควรนำ **หลักธรรมาภิบาล** เช่น ความโปร่งใส (Transparency) การมีส่วนร่วม (Participation) และความรับผิดชอบ (Accountability) มาใช้ในการจัดการ ตามแนวคิดของธรรมาภิบาล (good governance) ได้รับความสนใจและมีการจัดทำองค์ประกอบของธรรมาภิบาลขึ้นในหลายองค์การ เช่น สอดคล้องกับ (Pathan Suwanmongkol, 2015, pp. 8-9) และ UNDP (GOVERNANCE, 2023, [online]. Retrieved from. www.mirror.undp.org. (accessed 4 December 2024)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีต่อศักยภาพการบริหารจัดการของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม จังหวัดสุพรรณบุรี โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.1 0.05 และ 0.01 ยกเว้นตัวแปรรายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Tasanee Naksenee and Kesara Sukphet กล่าวว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้มาท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ภูมิฐานะ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของแหล่งท่องเที่ยวในระดับที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (2016, Journal of Kanchanaburi Rajabhat University. 5(2); 4-7)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารของหอมขจรฟาร์มควรพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เน้นทางด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว ด้านการยอมรับและความร่วมมือกับชุมชนโดยรอบ ด้านการกำหนดแผนการบริหารจัดการพื้นที่อย่างเป็นระบบ เนื่องจากมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการที่ยังน้อยกว่าด้านอื่นๆ

2. ผู้บริหารควรอบรมบุคลากรให้ตระหนักถึง **หลักธรรมาภิบาล** เช่น ความซื่อสัตย์และการเคารพกฎระเบียบ เพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของหอมขจรฟาร์มในระยะยาว

3. ผู้บริหารของหอมขจรฟาร์มควรส่งเสริมการท่องเที่ยวของหอมขจรฟาร์ม โดยการทำการตลาดกับตัวแปรประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษารูปแบบการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรตามแนวทางการประกอบธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลของหอมขจรฟาร์ม

2. การพัฒนาเกณฑ์ประเมินคุณภาพบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของหอมขจรฟาร์ม

References

Books:

- Pathan Suwanmongkol Associate Professor Dr. . (2015). *Public administration and the creation of good governance*. Bangkok: Kaenchan Printing Company Limited
- Coolican, H. (2004). *Research methods and statistics in psychology* (4th ed.). Bookpoint. *Tourism Promotion Organization Development. Office Ministry of Tourism and Sports. (n.d). Manual Evaluate quality standards of agricultural tourism destinations*. Bangkok: Ministry of Tourism and Sports.

Journal:

- Krejcie, R. V., & Morgan D. W. (1970). Determining Sample Size of Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3); 607-610.
- Tasane Naksenee and Kesara Sukphet. (July–December 2016). Behavior of Thai Tourists. in Tourist Attractions Agriculture in the Lower Central Region of Thailand. *Academic Journal of Kanchanaburi Rajabhat University*. 5(2); 4-7.
- Nuchprawee Likhitarun et al. (January–June 2019). *Potential of Tourist Attractions in Phichit Province*. *Journal of Service and Thai Tourism*. 14(1); 35-37.

Electronic medias:

- UNDP. "GOVERNANCE". [online]. Retrieved from www.mirror.undp.org. (accessed 4 December 2024)